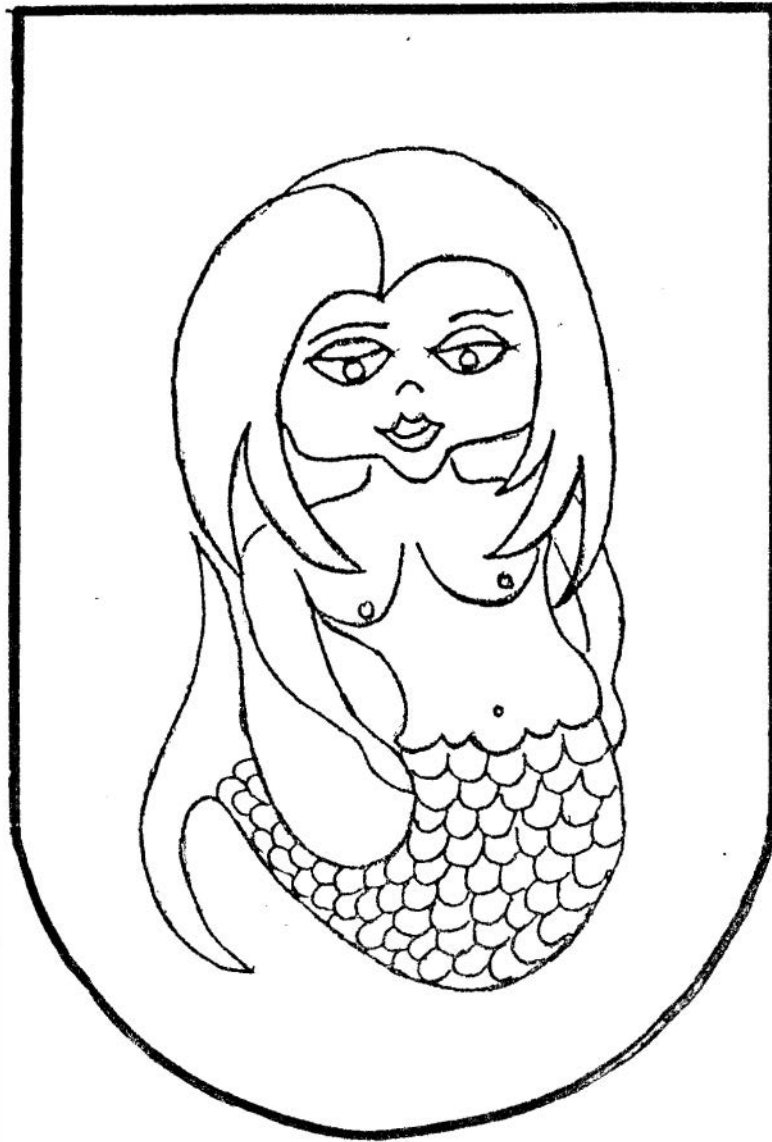

't MEERMINNEKE

KONTAKTBLAD
VOOR DE FAMILIE
van MEIRHAEGHE

Beste Familieleiden

Voor de meeste lezers zal het al zo'n twee à drie jaar geleden zijn dat ik hen schreef in verband met de stamboom Meirhaeghe. Misschien dacht U dat heel dit projekt in de vergeethoek was beland, omdat verder nieuws van mijn kant uitbleef. U begrijpt dat het voor mij financieel onmogelijk is om met die honderden familieleden per brief contact te houden. Via dit familieblad zal dit een stuk vlotter gaan.

Ondertussen hebben wij, mijn vader Jan en ikzelf, niet stilgezeten. Onze stamboomopzoeken namen een start in augustus 1976 en gedurende de voorbije vier jaar hebben we daar "wekedag-zondag" aan verdergewerkt. Onze inspanningen werden rijkelijk beloond en op dit ogenblik zijn we bezig met het persklaar maken van onze stamboom, die we binnen afzienbare tijd in boekvorm zullen publiceren. Het wordt een benijdenswaardig familieboek dat hopelijks naar Uw gezin zijn weg zal vinden. We slaagden er namelijk in, om zonder kunstgrepen of goocheltoeren onze boom terug te voeren tot omstreeks het jaar 1210! Dit betekent dus meer dan zevenhonderd jaar Meirhaeghe-geschiedenis!

Hoe het allemaal begon? Ja, waar begint iets? Misschien begon het rond mijn twaalfde jaar met een soort familiealbum? Daarin schreef ik dan, met mijn plechtige kominiepen, de namen van mijn grootouders en overgrootouders, nonkels en tantes, neven en nichten. Enkele heroïsche trouwfoto's en verstilde rouwzantjes vormden het illustratiemateriaal. Hoe bescheiden deze aanzet ook was, toch kreeg mijn nieuwsgierigheid naar mijn familiaal verleden hier haar eerste konkrete vorm. Het was een eerste aarzelend antwoord op de vraag waar ik vandaan kwam. Ik kwam van Kanegem en ik wist nog niet veel... Misschien vormde de geslaagde poging om de talrijke spruiten van Desiré Meirhaeghe en Rosalietje Tytgat, onder impuls van Daniel Meirhaeghe uit Oudenaarde, van Arnold Meirhaeghe uit Ardooie en Jan Meirhaeghe uit Oostrozebeke, op 5 oktober 1968 op een familiefeest samen te brengen, een tweede stap. Allicht is het idee om ooit eens in onze stamboom te klimmen daarna blijven "navunzen" in ons. Er ontbrak alleen de eerste stap en de por in de rug om dit avontuur aan te vangen. Mijn vader zei altijd: "oh, het zal wel niet zo'n vaart lopen met die stamboom, eenvoudige mensen als wij zijn".

En dan trokken vader en ikzelf tenslotte op een dag in 1976 naar het groene Kanegem, waar de toenmalige gemeentesecretaris Paul Dezutter, stimulerend en behulpzaam als altijd, ons wegwijs maakte in het plaatselijk gemeente-archief. We hadden het meteen te pakken. Het werd een boeiend verhaal, een bouwwerk, steen na steen, een boom, twijg bij twijg. De reuzenvondsten en de teleurstellingen, het gejuich en de sakkerse vloeken. Bij elke zoektocht raakten we hoger in de boom en meer in de ban. Wij grinnikten om de pikante anekdotes en protesteerden luid met het onrecht onze voorzaten aangedaan. Per brief en via de telefoon deelden we elkaar onze bevindingen mee en ieder weekend hing onze genealogische waslijst in de huiskamer ter kritischer keuring. Inderdaad, ook de kleine man had zijn geschiedenis! En die geschiedenis van ons werd na al die tijd door een forse boomkruin omspannen. We volgden de weg van de kleine man Meirhaeghe uit Kanegem, de honkvaste stam die er wortel schoot omstreeks 1635. Daar rezen vraagtekens die later door uitroepingstekens vervangen werden.

Onze Kanegemse stamvader Jan groeide uit Nokerse grond en zo kwamen we in het naburige Wortegem terecht, waar ons geslacht van in den beginne geleefd heeft. Steeds verder volgden we het pad, dat omstreeks 1210 de eeuwigheid inschemert... Dit was de lange weg van de kleine man Meirhaeghe naar het Wortegemse gehucht "Meerhage", de bakermat waaruit onze familienaam geboren werd.

Even in vogelvlucht schetsen wat we in de loop der jaren allemaal bijeen gesprokkeld hebben.

U weet dat onze allerverste voorvaders te Wortegem leefden tijdens de 13^e eeuw. Nu hebben we voor de periode van 1210 tot circa 1800 in de mate van het mogelijke ALLE naamgenoten opgespoord die leefden in de vele dorpen rond Oudenaarde. In ons familieboek zullen echter alleen die Meirhaeghes behandeld worden die aldaar leefden tussen 1210 en 1600. De periode 1600 tot 1800 laten we voorlopig buiten beschouwing, wat de "Oudenaardse" Van Meirhaeghes betreft. Dat blijft toekomstmuziek. In 1635 verhuisde onze voorvader Jan Van Meirhaeghe namelijk van Nokere naar Kanegem, om daar een nieuwe stam te stichten. In ons familieboek wordt dan verder het komplette nageslacht van onze Kanegemse stamvader Jan behandeld. We hebben praktisch al zijn talloze nakomelingen bijeengebracht, die in het Tieltsse geleefd hebben vanaf 1635 tot op vandaag. Ook U die dit leest konden we op onze boom enten.

We waren er ons van bewust dat we ons niet mochten beperken tot het droogweg opsommen van die duizenden namen en data. We hebben dan ook geprobeerd om van ons boek een levende familiechroniek te maken, door de ontelbare gegevens in een vlot leesbaar verhaal te verwerken, over mensen van vlees en bloed. U kunt zelf oordelen of we daar in geslaagd zijn, want in dit nummer vindt U een beknopt uittreksel uit ons toekomstige familieboek, waarin we Jan Van Meirhaeghe volgen op zijn tocht van Nokere naar Kanegem. Zo hebt U al een eerste idee hoe ons boek er zal uitzien.

Ons familieblad " 't Meerminneke" (over deze naam verder meer in dit nummer), dat minstens viermaal per jaar zal verschijnen, heeft als hoofdbedoeling het contact te herstellen tussen alle nakomelingen van onze Kanegemse stamvader Jan. Opdat alle zijtakken zich opnieuw zouden herinneren dat ze uit één en dezelfde stam gesproten zijn. Via dit blad zullen wij U op de hoogte houden van een eventuele familiebijeenkomst, die er ooit eens 'moet' komen, van de publicatie van ons familieboek enz... Terzelfdertijd zullen we in de volgende nummers bepaalde aspecten van onze stamboom, die we in ons boek wegens plaatsgebrek niet konden behandelen, verder uitwerken. Ook eventuele rechtzettingen, aanvullingen of nieuwe vondsten zullen evenzo in 't Meerminneke gepubliceerd worden. Ook houden we een rubriek vrij waarin recente geboortes, huwelijken en overlijdens gemeld worden. Geef ons daarom a.u.b. een seintje wanneer er in uw gezinssituatie iets verandert (ook adreswijzigingen!). Deze gegevens hebben we nodig om ons boek bij te werken. Als U wilt dat Uw jongste telgen op de boom gent worden, dan moet U ons dat laten weten. Daarom vindt U, als bijlage bij dit eerste nummer, een formulier dat we graag, door U ingevuld, terug zouden ontvangen. Gelieve er alle geboortes, huwelijken en overlijdens in Uw gezin of in het gezin van Uw kinderen, sedert 1 januari 1977, onder de passende rubriek in te vullen. Scheur dit formulier er uit en stuur het ons terug! Stuur ons in de toekomst ook, bij gelegenheid, een geboortekaartje, trouwannonce, rouwbericht of doodzantje toe. Die worden door ons zorgvuldig in het familiearchief bewaard. Ze laten ons daarenboven toe de hartslag van het leven in al die verwante gezinnen te beluisteren.

Gelieve op de keerzijde van dit formulier eveneens te vermelden of U als koper geïnteresseerd bent in het Meirhaeghe-stamboomboek, dat we zullen publiceren. Daaraan is geen enkele verplichting verbonden, doch op die manier hebben we al een idee van de oplage van ons boek en weten we of het wel de moeite loont heel dit projekt te financieren. Over de prijs van het boek kunnen we nog niets concreet voorop stellen. Die zal natuurlijk mee bepaald worden door het aantal kopers. Later meer hierover in 't Meerminneke.

Het spreekt vanzelf dat het Meerminneke graag zijn bladzijden ter beschikking stelt voor artikels, oproepen en berichten van medefamilieleden. Dit blad moet evenzeer een blad van en voor de levenden zijn!

Als U weet dat ik, net als U, elke zaterdagavond voor het T.V.-scherm tevergeefs op de lottomiljoenen zit te wachten, dan weet U ook dat ik dit familieblad niet gratis kan uitdelen. Daarom wou ik om een kleine bijdrage vragen. Als U het Meerminneke verder wenst te ontvangen, gelieve mij dan 200 frank toe te sturen of te storten op Rekeningnummer : 737-4262090-50

Familieleden die meer willen geven zullen we des te meer dankbaar zijn. Daarvoor ontvangt U dus minstens vier nummers per jaar, met telkens twintig bladzijden informatie. Als het financieel doenbaar is zullen we zeker een aantal extranummers verspreiden of voor een betere uitvoering zorgen.

We rekenen er op dat ook de gehuwde kinderen zich abonneren en het blaadje niet stiekum bij hun ouders thuis gaan lezen. Het zal van U allen afhangen of een familiefeest, het Meerminneke én het familieboek ooit nog zullen gerealiseerd worden. Met een beetje interesse in Uw bloedeigen familiale geschiedenis komt alles zeker terecht! Op hoop van zegen en tot begin juni dan maar.

vader

en

zoon

Jan Meirhaeghe-Vandenbulcke
 Ingelmunstersteenweg 133
 8780 Oostrozebeke

Herman Meirhaeghe-Scherpereel
 A. Latourstraat 25
 9218 Ledeberg Gent.

noot. Indien U familieleden kent die dit eerste nummer niet ontvangen hebben, dan is dat alleen te wijten aan het feit dat we hun precies adres niet kennen. Gelieve hen te verwittigen. Wij hebben nog een aantal reservenummers en als zij ons hun juiste adres bezorgen, dan ontvangen ook zij een exemplaar.

Bericht aan de vele VAN Meirhaeghes, die niet tot de Kanegemse tak behoren en die toevallig dit Meerminneke onder ogen krijgen:

Onze opzoekingen hebben uitgewezen dat ALLE Meirhaeghes, mét of zonder VAN en hoe hun naam in al zijn varianten precies moge gespeld zijn, ALLEN tot één en dezelfde boom behoren. Alles wat Meirhaeghe heet stamt af van één en dezelfde stamvader die te Wortegem leefde circa 1350. Neem dus contact op met ons! Uw voorgeschiedenis is gedurende eeuwen ook de onze geweest en we beschikken dan ook over heel wat informatie die ook U aanbelangt. We zijn altijd bereid U te helpen om Uw tak op de grote Meirhaegheboom te enten.

Van Dolfijnen en Meerminnen

Een zoektocht naar het familiewapen - Meirhaeghe.

" 't Meerminneke" - "Kontaktblad voor de familie Meirhaeghe".
En daar tussenin een visvrouwje in al haar naakte onschuld...

U hebt zich wellicht afgevraagd wat dit mythologisch figuurtje nu precies te maken heeft met onze familie? Daarom hieronder het relaas van onze heraldische omzwervingen, op zoek naar het familiewapen van het geslacht Meirhaeghe. Eigenlijk druk ik me verkeerd uit, want we hebben in feite nooit écht gezocht. Een reeks "gelukkige toevalligheden" hebben ons het wapen als het ware in de schoot geworpen, zoals U zult merken. Of hebben de voorouders uit die andere dimensie onze stappen gericht?

Op 11 november 1976 trokken vader en ikzelf, als pas beginnende stambomers naar Roeselare, waar de Vlaamse Vereniging voor Familiekunde een gewestdag organiseerde. We liepen er een beetje stuurloos en vreemd rond tussen een massa gepassioneerd pratende genealogen en bekeken bijna naijverig indrukwekkende stambomen en kwartierstaten. Lukraak snuffelden we in de vele boeken die er ter inzage lagen. In Rietstaps fameuze wapenboek, waar duizenden familiewapens staan afgebeeld, ontdekten we tot onze verbazing, dat er van ene familie "Merhaeghe" uit Vlaanderen ook een wapenschild bestond, met name een zilveren dolfijn op een veld van keel, ofte op een rode achtergrond (1). Rietstap vertelde ons echter niet waar, wanneer en door welke Meirhaeghe dit wapen gedragen werd. We schonken verder niet veel aandacht aan deze vondst. We stopten beter al onze energie in het stap voor stap uitwerken van onze stamboom en misschien zou een gelukkig toeval ons ooit nog wel eens een handje toesteken om die dolfijndragers op het spoor te komen...

En inderdaad! Op 3 september 1980, bijna vier jaar later dus, belt vader Jan me op om mij "groot nieuws" te melden. Hij was even binnengewipt in het Centrum voor Familiegeschiedenis te Handzame en had daar wat zitten neuzen in dikke 19e eeuwse folianten, o.a. in de "Miroir des Notabilités Nobiliaires", waar hij een prachtvondst deed (2). In dat boek wordt een fragment behandeld van de notabele familie Van De Woestijne, waarmee de 16e-eeuwse Van Meirhaeghes door diverse huwelijken verbonden was. Er werd meer bepaald gesproken over het echtpaar Loy Vande Woestijne-Marie Van Meerhaeghe. Marie Van Meerhaeghe overleed in 1566 en werd begraven in de Walburgakerk te Oudenaarde, onder een grafsteen waarop volgens de auteur haar familiewapen prijkte. En de schrijver gaat verder: "l' écusson de Merhaeghe est de gueules au dauphin d'argent" of "het wapen van Merhaeghe bestaat uit een zilveren dolfijn op een veld van keel". Meteen konden we vermoeden waar Rietstap de mosterd vandaan gehaald had. Het echtpaar Loy Vande Woestijne-Marie Van Meerhaeghe konden we makkelijk situeren binnen onze stamboom, doch we moesten besluiten dat zij tot een zijtak behoorde. Niets wees er op dat een van onze rechtstreekse stamvaders ook een dolfijn in zijn wapen zou gevoerd hebben. Het is immers ontoelaatbaar om zich zomaar willekeurig een bestaand familiewapen toe te eigenen, zonder bewijs van afstamming, zelfs al werd dit wapen door naamgenoten gedragen. Het dolfijnprobleem was opgelost, doch we stonden weer even ver, dit betekende: nergens...

Op 20 september togen vader en ikzelf opnieuw naar Handzame, waar we trouwens erg vriendelijk onthaald werden. We zouden het geval "Marie Van Meerhaeghe" verder uitpluizen, maar vonden helaas geen nieuwe gegevens. Dan maar even speurneuzen in de rijke bibliotheek...

Uit een archiefdoos viste ik willekeurig "l'histoire de la Famille de Schietere" op, geschreven door Albert de Schietere de Lophem. We wisten dat de stam De Schietere, net als onze voorouders, uit Wortegem stamde en dat ook deze struik door tal van huwelijken verwant was met de Meirhaeghes. Tijdens het vluchtig doorbladeren trok een kleine voetnoot op pagina 118 mijn aandacht. De auteur schrijft er : "Van Meerhaeghe : d'argent au dauphin d'azur". Alweer die dolfijn en nu zelfs een blauwe dolfijn op een veld van zilver (3). En hij gaat verder : "toutefois en 1420 Loy Van Meerhaeghe, homme de fief de la seigneurie de Walhem à Wortegem scellait d'une sirène". (4) In vertaling luidt dit : "evenwel zegelde Loy Van Meerhaeghe in 1420, als leenman van de heerlijkheid van Walem te Wortegem met een MEERMIN". Hij deed dit op een oorkonde die bewaard wordt in het Walburga-archief te Oudenaarde. De naam Loy of Lodewijk Van Meerhaeghe klonk als een klok, want in de 15^e en 16^e eeuw hadden we twee rechtstreekse voorvaders van die naam, trouwens de twee enige Lodewijks uit onze genealogie tijdens die periode! Het moest hier dus om ONZE Lodewijk gaan!! Euforie... doch onmiddellijk onzekerheid en twijfel. Uit onze gegevens bleek dat er anno 1420 helemaal geen Loy Van Meerhaeghe leefde die oud genoeg was om als leenman op te treden. Wél was onze voorvader Loy in 1520 te Wortegem schepen van Walem. Die 1420 uit de voetnoot zou wel eens een "drukfout" kunnen zijn, dachten en hoopten we, en moest gelezen worden als 1520. Het raadplegen en lezen van de oorkonde zélf zou definitief uitsluitel moeten geven...

We vroegen een afspraak met Z.E.H.Deken Deweer van Oudenaarde en op 18 oktober 1980 werden we door hem hartelijk ontvangen op de dekenij, waar het Walburga-archief bewaard wordt. Een beetje zenuwachtig vroegen we of we dokument nr.132 uit de Fundaties even mochten van nabij bekijken. (5) Zouden onze illusies en onze hoop tevergeefs geweest zijn? Een bereidwillige Z.E.H.Deken stelde ons ongeduld niet lang op de proef en enkele ogenblikken later lag voor ons een oorkonde, waaraan vijf gave lakzegels bevestigd waren. Op het vijfde zegel herkenden we dadelijk het bewuste meerminnetje : een goed geschapen bovenlijfje met alles derop en daran, een sierlijke vissestaart, de beide armen geheven, in de linkerhand een ronde spiegel en in de rechterhand een kam. O ironie... was dit bedoeld voor de beide kaalkoppen die nu zo gespannen zaten toe te kijken? Tot zover was alles oké. Maar dat fameuze jaartal? Met vlijtige pen kopieerde ik de tekst van de oorkonde :

"Ic Francoys Vander Westijnen als bayliu ende wettelyck maender van mijnen heer. van Sente Pieters buten Ghendt ende dit van huerlieder heerlijkchede van Walem inde prochye van Wortighem, ende wij Pieter Vanden Dorpe, Jan Vennins, Gillis Vanden Dijke en Loy Van Merhaghe als schepenen van walem in desen tijt, maken cont ende kennelyc dat wij int jaer XV-c ende twintich (1520), den lesten dach van mey, int selve jaer ghevisenteert ende besocht hebben, als lychame van wette, van alsulcke X-c X roen lants als de kercke van Sente Wouborghen binnen Audenaerde heeft ligghende onder de heerlijkchede van Walem (...) jaerlicx daer huut gaende den heere van Sente Pieters vande heerlijkcher renten, ligghende inden roup van Stevin Vandermersch, twee mueykins ende half evenen ende XVIIJ penninck renten, ligghende in Merhaghe enz...

En dan de slotformule : "So hebben wij bayliu ende schepenen bovenghenompt, ter begheerten van heer Arent De Bye als bediender vander capellen van Sente Michiels, in desen tijt dese letter van certificacyen gheteeckent elc met onser handt naer costume ende gheseghelt met onsen seghelen".

Alles was terecht! Het ging hier om ONZE rechtstreekse voorvader Lodewijk Van Meerhaeghe, de betovergrootvader van Jan die in 1635 naar Kanegem verhuisde en wiens verhaal verder volgt. We diepten ons fototoestel op om het meerminnetje onder vuur te nemen. Eenmaal... tweemaal... driemaal, ja nog één keer, opdat het er zeker zou opstaan. Spijtig genoeg kunnen we hier geen reproductie afdrukken, want achteraf bleek dat we vergeten hadden een film in ons toestel te stoppen! Van de "altratie" zeker? Doch dit kon ons enthousiasme niet doven. Deze vondst betekende voor ons de kroon (de kruin?) op ons stamboomwerk.

Het wapen waarmee Lodewijk Van Meerhaeghe zegelde behoort tot de groep der "sprekende" familiewapens. Hiermee wordt bedoeld dat de afgebeelde figuur als het ware de naam of een deel van de naam vertaalt in een aanschouwelijke afbeelding. In ons geval verwijst de MEERmin naar het eerste stuk van de familienaam MEERhaeghe.

De meermin op het zegel lijkt een kam en een spiegel vast te houden, respectievelijk in de rechter- en linkerhand. We kunnen niet direkt zeggen of deze beide voorwerpen naar iets verwijzen. Wel is het zo dat een meermin in de wapenkunde heel vaak met kam en spiegel afgebeeld wordt.

Omtrent de kleuren van Lodewijks wapen weten we niets. We zijn nu wel van plan om een nieuw familiewapen te ontwerpen dat een meermin in het schild zal voeren. De kleuren zullen we ontlenen aan de gemeentewapens van Wortegem en Kanegem, onze beide bakermatten. In een der volgende nummers van ons familieblad verneemt U meer hierover.

Zo ziet U hoe we eerst een dolfijn en tenslotte een meerminnetje uit de archieven opvisten en weet U waarom ons familieblad 't Meerminneke heet.

bronnen :

1. Rietstap, Armorial Général, pag. 203.
2. Miroir des Notabilités Nobiliaires - Goethals, pag. 566 e.v.
3. Koninklijke Bibl. Brussel. Manusc. Fs. gen II, 1173; cfr. F v Goethals
4. A. de Schietere de Lophem, L'histoire de la Famille de Schietere, Tablettes des Flandres, recueil 9, Brugge, 1968, pag. 118.
5. Walburga-archief Oudenaarde, Dekenij, Fundaties nr. 132.

Wij komen van Kanegem ...

U kent wellicht de legende van de wegens moord op de pastoor van Kanegem terdood veroordeelde, die tot zijn laatste ademtucht onder de galg zijn onschuld volhield en de historische woorden sprak: "Ik kom van Kanegem en ik weet van niets!"

Ook wij komen allen van Kanegem en zijn daar via een lange omweg, nu zo'n 346 jaar geleden aanbeland. Onze voorouders hebben er generaties lang gewoond en verspreidden zich in de loop der eeuwen over de naburige dorpen uit de streek van Tielt. Het begon echter allemaal in de meimaand van het jaar 1635, toen ons aller stamvader Jan Van Meirhaeghe zich van uit Nokere op de Kanegemse Westhoek kwam vestigen.

Hieronder vindt U zijn levensverhaal en dat van zijn eerste vier kinderen die nog te Nokere geboren werden. In een volgend nummer behandelen we dan Jans' kinderen en kleinkinderen die te Kanegem ter wereld kwamen.

U zult merken dat voor Jans' naam in romeinse cijfers XIII geschreven staat. Dit betekent dat hij tot de 13° generatie voorouders behoort die sedert 1210 hoofdzakelijk te Wortegem geleefd hebben. Zijn kinderen behoren dan tot de 14° generatie enz. Belangrijke begrippen als 'poorterschap' en 'wezerij' zullen in de volgende nummers toegelicht worden.

Keren we nu op onze stappen terug tot omstreeks het jaar 1600 en scharen we ons rond de boreling Jan Van Meerhaeghe, van wie we allen de verre afstammelingen zijn.

XIII.1. JAN VAN MEIRHAEGHE werd omstreeks 1600 te Nokere geboren als zoon van Roegier en Adriana Baert.

Hij verliest zijn moeder als jongen van ongeveer vijftien jaar en krijgt Maria Veys tot stiefmoeder.

Jan huwt circa 1629 met MARIA SWULFS of Dewulf en te Nokere worden hun eerste vier kinderen geboren :

1. Joannes : volgt onder XIV.1.
2. Rogerius : volgt onder XIV.2.
3. Egidius : volgt onder XIV.3.
4. Adrianus : volgt onder XIV.4.

Het echtpaar vestigt zich op "eene behuysde hofstede ghe-naempt den ruyttere". Deze hoeve met veertien honderdlands, "ligghende in drije perseelen deen an dandere", situeert zich achter de St.-Ursmaruskerk van Nokere en grenst ten westen aan de "priesteraeghe" en met de noordzijde aan "sheeren straete". Jan Van Meirhaeghe betaalt voor deze hoeve jaarlijks drie schellingen kerktienden. Jan fungeerde trouwens gedurende 1631-1632 als kerkmeester van de voornoemde parochie.

Hun vierde kind Adrianus wordt te Nokere geboren op 17 januari 1635 en na deze datum vinden we van het gezin Van Meirhaeghe-Swulfs in de Nokerse parochieregisters geen spoor meer terug...

De notulen van de plaatselijke schepenbank zullen ons opheldering brengen omtrent hun plotse 'verdwijning'.

We lezen er dat "opden 21 april 1635, Jan Van Merhaeghe fs. Roegier, heeft laeten instellen up verhooghen een zijne behuysde hofstede metten lande daermede gaende, met alle de cattheylen ende edifitien daermede gaende, ertvast, wortelvast ende naghelvast, met al het mersch ende vette daerup ende inne wesende ende noch maecken sal, tot synder vertreck met zijne familie".

Onze stamvader staat dus blijkbaar op het punt om te verhuizen en hij wil zijn Nokerse eigendommen verkopen.

Joos Van Merhaeghe fs. Loys, een kozijn in de vierde graad, heeft "deselve partije inghestelt, te weten voor de somme van 177 ponden grooten ende twee dobbel ducaeten an de huysvrauwe van Jan Van Merhaeghe". Verder wordt in de akte bepaald dat "Jan, vercoopere, vermach te cappen ofte doen cappen up deze inghestelde partijen, seven trunckwulghen, een upgaenden kersselaere met noch acht trunckeecken tsynen profijte". Hij zal bovendien "proffyteren ende applycanneren tsynen proffyte, al de wintervruchten daerup staende besaijt".

Nadat de drie wettelijke zondagen 'kerckgheboden', dit zijn de aankondigingen i.v.m. openbare verkopen, zijn gevallen, wordt de verkoop een feit. "Upden 12 meye 1635 heeft hem Jan Van Merhaeghe fs. Roegier, onthuyt ende onterft, voor ons Paesschier Balcaen in name van Charle Balcaen, baillui ende schepene van de heerlicheide ende barronnye van Nokeren ter Borcht, van een partije van lande, ten welcke selven daeghe in voornoemde partije waeren ghegoet ende gerft, Joos Van Merhaeghe fs. Loys ende Willemjne Vanden Haute sijne huysvrauwe".

Naast de hogergenoemde hoeve heeft Jan ook nog een partij land verkocht die hem toekwam 'causa uxoris', dit is via zijn echtgenote Maria Swulfs. We citeren uit de wettelijke passeringen: "upden 8° meye 1635 heeft Jan Van Merhaeghe fs. Roegiers sinabelyck vercocht één vierendeel ende achttien roeden lants, an Pieter Van Cauwenberghe fs. Jans, die tselve lant kent ghecocht thebbene, dit voor de somme van 42 ponden grooten.

Uit wat voorafgaat kunnen we afleiden dat Jan Van Meirhaeghe begin mei 1635 met zijn gezin vertrokken is naar Kanegem. Hij verlaat de Kasselrij van Oudenaarde om zich in die van Kortrijk te vestigen. We moeten ons die tocht konkreet proberen voor te stellen. De bespannen wagen volgeladen en in de goede baan geleid door vader. Moeder met de boreling van amper vier maand op schoot en rond haar de drie zoontjes, die zich een plaatsje veroverd hebben tussen de inboedel. De reïsweg van ongeveer twintig kilometer liep over Kruishoutem, Olsene, Dentergem, Aarsele tot Kanegem.

De vraag rijst natuurlijk "waarom" Jan de streek, waar zijn voorouders reeds eeuwen leefden, verlaten heeft om zich meer bepaald te Kanegem te vestigen? Een precies antwoord zullen we wel nooit vinden; we kunnen alleen enkele gissingen maken.

We zagen reeds hoe de streek van Oudenaarde geregeld door voorbijtrekkende troepen werd geteisterd en dat er ook op de hoeve van zijn vader Roegier in die dagen soldaten 'logeerden'. (zie familieboek) Men zou kunnen veronderstellen dat Jan rustiger oorden wou opzoeken waar het risico kleiner was dat de opbrengst van de landerijen door de militairen werd opgeëist of gewoon vernield. Maar daar staat tegenover dat er in het Vlaanderen van toen weinig rustige plekjes waren en dat ook de streek van Tielt, en dus ook Kanegem, op gezette tijden door vreemde troepen werd lastig gevallen.

Omwille van eventuele financiële nood of armoede zal Jan evenmin vertrokken zijn. Zijn vader Roegier behoorde met zijn twintig hectaren tot de begoede middenklasse van het dorp. Zijn moeder Adriana Baert stamde uit een geslacht van dorpsnotabelen. Haar vader was baljuw van Nokere, net als haar moeders broer Pieter Tsjobbels. Jans stiefmoeder, Maria Veys, was een gefortuneerde boerin en in de boedelstaat, opgemaakt na haar dood, vinden we een lange lijst van schuldenaars die bij haar voor aanzienlijke bedragen in het krijt staan.

Onze studie zal wél uitwijzen dat Jan Van Meirhaeghe geen goede zaak gedaan heeft, toen hij in Kanegem een nieuw leven begon. De Kanegemse Meirhaeghes zullen, op enkele uitzonderingen na, nooit meer de sociale status evenaren, welke hun Wortegemse voorouders eeuwenlang bekleed hebben.

We weten dat Jan de oudste zoon was uit het gezin van Roegier Van Meirhaeghe. Dit betekent dat hij tegenover zijn overige broers en zusters, volgens de toenmalige gebruiken, bepaalde voorrechten had bij de verdeling van de erfenis. De oudste zoon erft namelijk de "leengronden" van de vader en we zullen zien dat Jan inderdaad zijn vaders leen, gelegen in de Streepe, zal erven. Vanuit dit oogpunt zat hij dus in een voordelige positie, daar de zes vierendelen leengrond (meer dan twee hectaren) toch een basis vormden waarrond hij zijn toekomst te Nokere kon uitbouwen. Doch Jan gaat zijn geluk toch elders beproeven.

En niet alleen stamvader Jan vertrok met de noorderzon. Ook zijn broer Adriaen verdween er vrij plots van het toneel. Uit de bronnen weten we dat hij kinderen had, doch van hen vonden we in de parochies, tot uren in het rond, geen spoor terug... Zijn halfbroer Roegier Van Meirhaeghe verhuist naar het nabije Kruishoutem, doch daar verliezen we hem uit het oog. Van zijn zes kinderen vonden we alleen de oudste zoon Martinus terug, die eerst in Petegem en dan weer te Nokere woont. Zijn overlijden vinden we echter te Markegem in 1717, alwaar ook zijn zoon Jan in 1722 met de laagste dienst begraven wordt... Jans andere halfbroer Jooris verhuist eveneens naar Kruishoutem. Vier van zijn kinderen, Petronilla, Anna, Frans en Margaretha duiken een halve eeuw later plots te Tielt op. Zij hadden blijkbaar de voetstappen van hun Kanegemse nonkel Jan gevolgd. In 1756 overlijdt te Tielt de allerlaatste telg van deze tak.

Een andere gissing, als zou er tussen de kinderen uit het eerste en het tweede huwelijk van vader Roegier, een vete ontstaan zijn, kunnen we zonder meer verwerpen. We zien namelijk dat broers en halfbroers en -zusters als peter en meter optreden bij het doopsel van elkaars kinderen en hoe ze mekaar zelfs volmachten geven bij verkopen.

Wellicht bood het kleine Nokere onvoldoende levenskansen voor de elf volwassen kinderen van Roegier Van Meirhaeghe. Uitwijken was een noodzaak. Maar dit verklaart nog niet waarom Jan zo ver uit de geboortestreek en dan nog precies naar Kanegem is uitgeweken. We kunnen wel stellen dat hij zeker geen zwerftocht begon. Bij zijn vertrek had hij een welbepaalde eindbestemming voor ogen, namelijk de hofstede op de Kanegemse Westhoek. Misschien kon hij aldaar een koopje doen? Hij moet in ieder geval geweten hebben dat er daar een hoeve vrij kwam. En hier rijzen nieuwe vragen. Hoe en door wie werd hij daarvan op de hoogte gesteld? We weten dat zijn stiefmoeder een "hofplecke" bezat te Dentergem. Nu ligt Dentergem niet zo ver af van Kanegem en misschien had de familie er kennissen wonen die hem informeerden? Hoe het ook in zijn werk is gegaan en welke de beweegredenen ook geweest mogen zijn, begin mei 1635 vestigt Jan Van Meirhaeghe zich definitief op de Kanegemse Westhoek. Zo werd hij de stamvader van wat wij de Kanegemse tak van de grote Meirhaegheboom noemen. Wij allen zijn zijn verre nakomelingen.

Een eerste spoor van zijn aanwezigheid in het Tieltse vonden we in de geboorteregisters van Ruiselede. Daar werd op "2 augustus 1640 gedoopt het kint van Jan Meerhaegen ende Maijke Wolffs, wonende op Canegem". Te Kanegem worden tussen 1635 en 1646 hun overige vijf kinderen geboren : Maria, Carel, Pieter, Joanna en Jacob. Hun levensverhaal wordt in een volgend nummer behandeld.

De banden met de geboortegrond worden zeker niet verbroken en we zien Jan Van Meirhaeghe nog af en toe voor de Nokerse schepenbank verschijnen om er de officiële stukken met betrekking tot hemzelf of zijn familie met zijn "merck" te ondertekenen.

Zo lezen we in de wettelijke passeringen van 3 april 1641, dat de Baron van Nokere zich met Roegier Van Merhaeghe akkoord verklaart om van de zes vierendelen leengrond, die Roegier in de Streepe bezit, cijnsgrond te maken. Er wordt verder bepaald dat twee honderd lands van die zes vierendelen "leen" moet blijven. Die twee honderd lands zullen, na het overlijden van Roegier aan Jan toekomen. Daarenboven wordt gestipuleerd dat "Jan Van Merhaeghe fs. Roegiers, audtsten zone, zal proffyteren bij zijn vaedere, ter somme van tachtentich ponden groote eens". Door deze regeling te onderschrijven "es Jan afgaende al zijn recht die hij ende zijne hoys ende naercommers soude commen ofte moghen pretenderen" op de overige cijnsgrond in de Streepe.

Op 26 februari 1638 compareert Jan te Nokere waar hij én zijn vader Roegier een partijtje leengrond van dertig roeden schenken aan Adriaen Van Meirhaeghe, hun broer en zoon, en waarvoor Adriaen de schenkers "hoochelijck bedanckt vande donatie".

Als na het overlijden van zijn vader Roegier in 1647 de boedelstaat wordt opgemaakt, is Jan te Cudenaarde present en twee jaar later brengt hij aldaar de staat van goed over van zijn zwakzinnige en ongehuwde broer Pieter van Meirhaeghe.

Keren we nu terug naar Kanegem. De doopregisters beginnen hier pas in 1647 en op 20 juli 1648 zien we 'Jan Merhage' als peter optreden bij het doopsel van Franciscus Vander Varent, onwettige zoon van Jan Vander Varent en Maria Debleeckere. Dit is het verste spoor van onze naamgenoten in de Kanegemse parochieregisters.

Moeder Maria Swulfs overleed te Kanegem na de geboorte van haar laatste kind circa 1646 en zeker voor april 1649.

Op 21 februari 1661 zien we stamvader Jan, samen met zijn zuster Cathelleyne, voor notaris Simoen Vander Kinderen te IJselmoregem verschijnen, om er "bij instellynghe ende verhooghinghe te coepe te stellen, een partije lants, genompt den bulck, inde prochie van Nokere, groot zes hondert lants". Zij geven aldaar volmacht aan hun halfbroer Joos Van Meirhaeghe uit Nokere, om deze verkoop te regelen die op 20 maart 1662 voltrokken wordt.

Jan Van Meirhaeghe is reeds de zestig jaar voorbij als hij het poorterschap van de stad Kortrijk koopt. Hij laat zijn zoon Pieter de formaliteiten vervullen en we lezen dan ook dat "Pieter Van Meerhaeghe fs. Jans compareerde uit crachte van procuratie an hem verleent bij Jan Meerhaeghe fs. Roegiers" om "syn vadre" als poorter te laten registreren. Dit gebeurde op 25 november 1668 en op 28 november 1668 wordt de "naeme van syne vadre inde poorterije" opgeschreven.

Stamvader Jan Van Meirhaeghe zou niet lang van zijn poortersrechten genieten, daar hij reeds twee jaar later te Kanegem overleed op 9 september 1670. Hij werd ongeveer zeventig jaar oud en hij overleefde zijn echtgenote met meer dan twintig jaar.

Het begon dus allemaal te Kanegem in 1635 met ene Jan Meirhaeghe en het eindigt in 1948 met ene Jan Meirhaeghe, die als laatste naamgenoot in de Kanegemse geboorteregisters werd opgetekend. Over deze laatste leest U verder meer in dit nummer.

De kinderen van Jan Van Meirhaeghe :

XIV.1. JAN VAN MEIRHAEGHE werd te Nokere geboren omstreeks 1629 als oudste zoon van Jan en Maria Swulfs.

Hij is zes jaar oud als zijn ouders naar Kanegem verhuizen.

Jan huwde te Kanegem op 38-jarige leeftijd, circa 1668 met JOANNA RAMMELAERE.

Zij vestigen zich als landbouwers op de Westhoek, waar zij een deel van de ouderlijke hoeve uitbaten. Jan pacht er eveneens een partij land van de heerlijkheid van Vlaegt. In een renteboek van 'Vlaeght' anno 1671, noteren we "Jan Meerhave, commende van Jan sijnen vadere, van een stuck landt, groot twee hondert LXVI (266) roeden".

In tegenstelling tot zijn broers laat Jan zich niet opnemen in de Kortrijkse poorterij. Was hij misschien van plan om nog terug te keren naar Nokere?

In 1669 en 1683 wordt hij als voogd aangesteld over de weeskinderen van zijn zuster Maria en van zijn broer Jacobus Van Meirhaeghe.

In januari 1671, enkele maanden na het overlijden van zijn vader, geeft Jan volmacht aan Jacques Van Meirhaeghe fs. Roegiers, de halfbroer van zijn vader, om voor de baljuw van Nokere te compareren. "Jacques Van Merhaeghe heeft verheeven eenen bodum van leene, den voornoemden Jan Van Merhaeghe fs. Jans hem verstorven bij de doot van Jan Van Merhaeghe fs. Roegiers. Hij heeft ghedaen den eedt van ghetraugheheyt ende belcofte te volcommen alle losselycke devoeren. Voorts hebben de leenmannen den voornoemden Jacques Van Merhaeghe ghestelt voor bediendelick man van het voornoemde leen".

Van Jan Van Meirhaeghe en Joanna Rammelaere worden te Kanegem vier kinderen geboren :

1. JOANNES, geboren te Kanegem op 9 april 1669. Drie dagen later krijgt hij zijn doopnaam van grootvader Jan en Martina Alliet (?) is meter.

Joannes Meirhaeghe overleed te Kanegem als kind.

2. MARIA, geboren te Kanegem op 12 april 1671. Gedoopt op 15 april in het bijzijn van peter Pieter Van Pachtenbeke, schoonbroer van de moeder, en van Margaretha Verleye, die optreedt in de plaats van Elisabeth Decock, schoonzuster van de vader.

Zij is een der verre voormoeders van voordrachtskunstenaar Tone Vanderplaetse.

volgt onder : XV.1.

3. JOANNA, geboren te Kanegem op 11 maart 1673 en de 14° gedoopt in het gezelschap van peter Marinus Mestdach en meter Maria Hasaert.
Joanna overleed te Kanegem als kind.

4. PETRUS, geboren te Kanegem omstreeks 1675.

volgt onder: XV.2.

Moeder Joanna Rammelaere overleed te Kanegem op 6 mei 1682. Jan Van Meirhaeghe overleeft zijn vrouw met meer dan twintig jaar en overlijdt te Kanegem op 23 juli 1703. Hij werd meer dan zeventig jaar.

XIV.2. ROGERIUS VAN MEIRHAEGHE werd te Nokere geboren circa 1631 als zoon van Jan en Maria Swulfs. Hij krijgt zijn doopnaam van zijn grootvader Roegier Van Meirhaeghe.

"Rogerius Merhaghe" overleed te Kanegem als "juvenis" of jongeman van ongeveer 22 jaar en werd er begraven op 19 juni 1653.

XIV.3. EGIDIUS VAN MEIRHAEGHE werd te Nokere gedoopt op 13 februari 1633 als zoon van Jan en Maria Swulfs.

We ontmoeten Egidius of Gillis slechts tweemaal in de Kanegemse geboorteregisters, waar hij zich in 1686 en in 1689 als peter laat vervangen bij het doopsel van een kind van zijn broer Jacob en Adriaen. Het feit dat hij telkens een ander in zijn plaats liet "peteren" wijst er misschien op dat hij niet meer in de streek woonde?

XIV.4. ADRIANUS VAN MEIRHAEGHE werd te Nokere geboren op 17 januari 1635 als zoon van Jan en Maria Swulfs. Hij wordt er de volgende dag gedoopt en krijgt als peter en meter Adrianus en Adriana Van Meirhaeghe.

Adrianus is vier maanden oud als zijn ouders van Nokere naar Kanegem verhuizen.

Hij erft het poorterschap in 1670 en in datzelfde jaar treedt hij te Kanegem in het huwelijk op 20 april met MARIA HASAERT uit Oostkamp. Huwelijksgetuigen zijn Jan Van Meirhaeghe en koster Jacob Vanderhaeghen.

Zij vestigen zich als landbouwers op de Kanegemse Westhoek. Hun huwelijk bleef kinderloos. Maria Hasaert overlijdt zes jaar later te Kanegem op 5 september 1676.

Adrianus Van Meirhaeghe hertrouwt te Kanegem op 19 augustus 1685 met de heel wat jongere FRANCISCA VERSTRAETE. Maria Ostijn, echtgenote van Pieter Verstraete is getuige bij de inzegening.

Uit dit tweede huwelijk werden twee dochters geboren :

1. MARIA, geboren te Kanegem op 30 oktober 1686 en de volgende dag gedoopt. Peter en meter : Jan Verstraete en Maria Ostijn.

Maria Meirhaeghe huwt te Tielt op 30 april 1710 met JAN DESLOOVERE. Getuigen : Livinus Debrandere en Godelieve Meirhaeghe.

Hun echtverbintenis wordt met vier zonen verrijkt die gespreid over een periode van zestien jaar ter wereld komen :

- a. Guillielmus Desloovere, geboren te Tielt op 13 september 1711
- b. Josephus Desloovere, geboren te Tielt op 22 juli 1717
- c. Petrus Desloovere, geboren te Tielt op 4 januari 1722
- d. Lucas Desloovere, geboren te Tielt op 16 januari 1726

Maria Meirhaeghe overlijdt te Tielt als weduwe en werd er begraven op 13 oktober 1736 met een "missa cantata" ofte gezongen mis. Zij werd vijftig jaar.

2. GODELIEVA, geboren te Kanegem op 7 december 1689. Koster Jan Locquet is peter bij afwezigheid van Egidius Meirhaeghe en Maria Verstraete is meter.

Godelieve Meirhaeghe huwt op 31-jarige leeftijd te Kanegem op 3 februari 1720 met JOSEPHUS LAVEYN, zoon van Carolus en Maria Vande Velde. Zijn vader was tavernier te Kanegem.

Landman en poorter Joseph Laveyn huwde een eerste maal te Kanegem op 12 februari 1707 met Maria Dierkens, die hem vijf kinderen schonk. Zij overleed te Kanegem op 5 oktober 1719.

Uit zijn tweede huwelijk met Godelieve Meirhaeghe worden zeven kinderen geboren :

- a. Catharina Theresia, geboren te Kanegem op 10 april 1721.
- b. Guillielmus, geboren te Kanegem op 24 november 1722.
- c. Philippus Anthonius, geboren te Kanegem op 5 juli 1724.
- d. Brigitta, geboren te Kanegem op 25 september 1725.
- e. Jacobus Leonardus, geboren te Kanegem op 1 januari 1727.
- f. Franciscus, geboren te Kanegem op 14 april 1729.
- g. Maria Agnes, geboren te Kanegem op 10 april 1733.

Godelieve Meirhaeghe overleed op 48-jarige leeftijd te Kanegem op 19 november 1737.

Joseph Laveyn treedt nog een derde maal in het huwelijk met Catharina Neirinck. Dit huwelijk bleef kinderloos.

Beiden sterven binnen één week te Kanegem, Catharina op 26 april en Joseph Laveyn op 1 mei 1743.

Poorter "Adriaen Van Merrnaghe" verhuisde in 1702 naar Tielt. In het poortersboek lezen we "commende van Caneghem, versett op Thielt".

Adrianus overleed er in zijn 72e levensjaar op 25 december 1709. Zijn weduwe betaalt haar jaarlijkse poortersbijdrage tot 1719. Francisca Verstraete overleed te Tielt "morte subito" ofte schielijk dag op dag tien jaar na haar echtgenoot, op 25 december 1719.

Lied van Kanegem

Voor Kanegem wil ik mijn harpe snaren,
 Mijn dorpje lief, het schoonste dat ik ken,
 Daar snelden heen mijn vroegste levensjaren,
 Daar is de plaats waar ik geboren ben;
 Daar is het oord waar ik Gods' zon zag gloren,
 Voor de eerste maal de bloempjes bloeien zag,
 En 't zoet gezang der blijde vogelenkoren,
 Weergalmen hoor bij heldren zomerdag.

(tekst : A. Van Houtteghem, oud-schoolhoofd)

F A M I L I E N I E U W S

En Adam Gewon Seth...

WIM Desteur, geboren op 27 april 1978.

zoon van Daniel De Steur en Annette Van Herreweghe uit Merelbeke.
kleinzoon van Henri De Steur en Adriana Meirhaeghe uit Ooike.

ALAIN Van Den Broecke, geboren op 6 juni 1978.

zoon van Eric Van Den Broecke en Annie Daenen uit Tienen.
kleinzoon van Jozef Van Den Broecke en Maria Meirhaeghe uit Wareme.

LESLY Van Cauwenberghe, geboren op 12 juni 1978.

dochter van Vic Van Cauwenberghe en Marleen Meirhaeghe uit Waregem.
kleindochter van Cyriel Meirhaeghe en Elisabeth Moerman.

KATRIJN De Steur, geboren op 3 februari 1979.

dochter van Germain De Steur en Yvette Van De Populiere uit Moregem.
kleindochter van Henri De Steur en Adriana Meirhaeghe uit Ooike.

BENCIT Van Den Broecke, geboren op 7 december 1979.

zoon van Eric Van Den Broecke en Annie Daenen uit Tienen.
kleinzoon van Jozef Van Den Broecke en Maria Meirhaeghe uit Wareme.

ARENT Meirhaeghe, geboren te Gent op 11 juli 1980.

zoon van Herman Meirhaeghe en Gerda Scherpereel uit Ledeborg.
kleinzoon van Jan Meirhaeghe en Andrea Vandenbulcke uit Oostrozebeke.

ANDY Meirhaeghe, geboren op 22 juli 1980.

zoon van Luc Meirhaeghe en Rosanne Fourneau uit Zwevegem.
kleinzoon van Frans Meirhaeghe en Marie-Louise Moerman uit Kluisbergen.

RENAUD Thirion, né à Paris le 26 juillet 1980.

fils de Alain Thirion et de Brigitte Handel - Rungis France.
petit-fils d' Etienne Handel et de Jeanne Meirhaeghe - Pont Ste Marie

ALEXIS Handel, né le 22 octobre 1980.

fils de William Handel et de Claudie Rougeot.
petit-fils d' Etienne Handel et de Jeanne Meirhaeghe.

BENJAMIN Meirhaeghe, né en octobre 1980.

fils d' Yves Meirhaeghe et d' Annick Frémy
petit-fils de Joseph Meirhaeghe et de Marcelle Mauclair.

LIES Meirhaeghe, geboren te Kortrijk op 19 november 1980.

dochter van Luc Meirhaeghe en Nadine Polfliet uit Waregem.
kleindochter van Alois Meirhaeghe en Elza Tanghe uit Petegem-Deinze.

MAARTEN Meirhaeghe, geboren te Roeselare op 21 januari 1981.

zoon van Jchan Meirhaeghe en Carine Herman uit Roeselare.
kleinzoon van Arnold Meirhaeghe en Irene Debacker uit Ardooie.

honderd jaar geleden :

FERDINAND Meirhaeghe, geboren te Ruiselede op 18 januari 1881

zoon van Augustinus Meirhaeghe en Maria Henderickx.

IRMA MARIA Meirhaeghe, geboren te Kanegem op 27 januari 1881

dochter van Eduard Meirhaeghe en Marie-Eugenie Van Eenoo.

In goede en in kwade dagen

Mieke Lambert, dochter van Marcel en Josephine Meirhaeghe, huwde te Schuiferskapelle op 8 maart 1980 met Piet Van Nieuwenhuyze. adres : Pontstraat 21, Tielt.

Jean-Marie Herman, zoon van Guillaume en Andrea Meirhaeghe, huwde met Mieke Bousson. adres : Keizerstraat 4, Kanegem.

Eric Meirhaeghe, zoon van Daniel en Mariette Laporte, huwde te Heppen - Limburg op 19 december 1980 met Ingrid Goelen. adres : Groenstraat 16, Wortegem-Petegem.

Adiel David en Julia Meirhaeghe vierden in 1980 te Tielt hun diamanten huwelijksjubileum.

Daniel Meirhaeghe en Mariette Laporte vierden op 31 december 1980 hun 25-jarig huwelijksjubileum.

Jules Meirhaeghe en Anna De Smet vierden op 5 mei 1980 hun 35-jarig huwelijksjubileum.

Henri De Steur en Adriana Meirhaeghe vierden op 11 oktober 1945 hun 35-jarig huwelijksjubileum.

honderd jaar geleden :

Huwden te Kanegem op 27 oktober 1881 Bruno Vande Walle met Leonie, Marie Meirhaeghe, dochter van Ferdinand en Amelia Cocquyt.

van de hak op de tak

- * Het gebeurt zo vaak dat bij het overlijden van ouders of grootouders, een boel zagezegd waardeloze familiepapieren verbrand worden of in het beste geval, voor eeuwig en drie dagen worden opgeborgen in een oude koekjestrommel, die tenslotte toch eens op de vuilnisbelt belandt. Stuur U ons die toe a.u.b. Brieven, trouwboekjes, militie-documenten, notariële akten, krantenknipsels, rouwbrieven, foto's, zantjes, letterlijk alles omtrent de Meirhaeghes is welkom! Ook met fotokopies zijn we al tevreden. Dit alles wordt door ons in het Meirhaeghe-familie-archief ondergebracht en zorgvuldig bewaard. Onze nakomers uit het jaar 2181 zullen er ons dankbaar om zijn.
- * Kan iemand ons de adressen bezorgen van een of meer kinderen van Modest Baudoncq x Clara Meirhaeghe (Gottem?) en van Maurice Janssens x Cyrilla Meirhaeghe (Kanegem?).
- * Stuur U ons de adressen van familieleden die indertijd uitgeweken zijn naar den vreemde. USA. Canada, Frankrijk, Wallonië enz.

- * Bericht aan de nakomelingen van Bernard Meirhaeghe-Lambrecht uit Tielt :

Kan iemand ons meer gegevens bezorgen omtrent de figuur van dokter Remi Meirhaeghe - Moortgat, geboren te Tielt op 16 mei 1890 en te Brasschaat overleden op 14 november 1961, oud-voorzitter van de Belgische Boerenbond? Wellicht werd in de pers bij zijn overlijden een "in memoriam" of een levensschets gepubliceerd? Alle informatie omtrent studies, werk, carrière. Graag de "originele" doodzantjes van Bernard Meirhaeghe en zijn echtgenote, voor afdruk in ons familieblad. Sturen ze terug na fotocopieering. Dank.

- * Bericht aan de nakomelingen van Henri Meirhaeghe-Mestdagh uit Ingelmunster :

Wie kan ons meer vertellen over Arthur Meerhaeghe, die naar Amerika uitweek en te Detroit overleed in 1957? Doodzantje? Waar leven zijn kinderen Maria, Julien, Germaine en Leontine? Hun adressen. Elke tip gewenst. Dank.

- * Op zondagnamiddag 11 januari 1981, wensten de kinderen, kleinkinderen en achterkleinkinderen van August Meirhaeghe en Estella Maria Vandermeersch uit Kanegem, mekaar "een zalig en gelukkig nieuwjaar" in zaal Prinsenhof te Tielt.

Aan de lange tafels namen 63 familieleden plaats, de vier toekomstige achterkleinkindertjes bij de gezegende moeders niet meegerekend. Nonkel Aloïs Meirhaeghe, 71 jaar en zijn kleindochtertje Liesje Meirhaeghe, twee maand oud, omspanden een mensenleven als oudste en jongste aanwezige. Nog eens een oprechte dankjewel aan nonkel en tante Albert Meirhaeghe-Lauwers en aan Marck en Greetje Schelpe-Meirhaeghe voor het initiatief en voor de talloze kannen koffie en stapels koekestuiten-met-kaas. Even droomden we ons weer terug in het Kanegemse vaderhuis, zoals destijds. Tot volgend jaar allemaal.

- * In ons Meerminneke nr. 2 vindt U onder meer :

- Het verdere verhaal van de kinderen en kleinkinderen van stamvader Jan Meirhaeghe. Onze eerste échte Kanegemnaars tijdens de 17e en de 18e eeuw.
- De verklaring van de naam Meirhaeghe. Een studie over de schrijfwijze, de herkomst en de betekenis van onze familienaam.
- De lotgevallen van Marie-Louise Meirhaeghe uit Ruisselede. Hoe ze als dienstmeid begon, moeder werd van een notaris en als "bijzondere" overleed in 1854.
- Allerhande familienieuwsjes.

- * Onze oprechte dank aan de heren Meulebroeck van de firma Metalor, Amerikaanse Stock, Ingelmunstersteenweg 23 te Oostrozebeke omwille van het ter beschikking stellen van de machine waarop dit Meerminneke werd gedrukt, en speciaal aan mijn vriend Marc Vanhoorelbeke, omwille van de vele uren stencilwerk.

MEIRHAEGHE SPORTIEF

Op vrijdag 9 en zaterdag 10 januari 1981 werd in de grote zaal van Vorst Nationaal een tweede indoor-trial georganiseerd. Trial behoort, naast snelheid en cross, tot de groep der motorsporten. Het is een erg technische discipline waarin de piloot met een maximum aan zelfbeheersing en kennis van de eigen mogelijkheden én die van de motor, zijn evenwicht probeert te bewaren doorheen een hindernissenparcours.

Jan Meirhaeghe, afkomstig van Grammene en nu te Gent wonend, werd gevraagd om de omloop uit te bouwen. Kozijn Jan werd voor het Nieuwsblad van 7 januari 11. geïnterviewd en daaruit lichten we enkele fragmenten :

Jan : "We hebben in onze streken het nadeel geen normale, natuurlijke hindernissen voorhanden te hebben. Je moet de natuur dan maar een handje toesteken om aan degelijke "non stops" te geraken. Dat is nog meer waar voor zo'n indoormeeting. Je moet hier alles aanslepen en van alle mogelijke zaken hindernissen maken. Een paar autowrakken, een container waar in en uit moet geklauterd worden zonder de voet op de grond te zetten, balken, stenen enz.."

vraag : Cross en trial, zijn dat verwante specialiteiten?

Jan : Trial wordt wel eens beschouwd als een onderdeelje van cross. Persoonlijk heb ik, voor mijn trialloopbaan, ook een paar jaar gecrosst. Ik vind dat cross wel een goeie leerschool is voor trial. Maar het zijn verschillende disciplines.

vraag : Wat valt in een indoortrial het moeilijkst voor de piloten?

Jan : Niet de hindernissen. Wel de stress. Voor het eerst moeten de meesten ook voor de massa aantreden, die dicht op het gebeuren staat te kijken. Daar gaan velen aan ten onder. In de Ardeense heuvels zien ze geen mens en moeten ze het met zichzelf en met de machine zien te roeien.

vraag : Heb je vaste patronen om je hindernissen hier neer te leggen?

Jan : Een algemeen plan. Maar dat heeft minder met het bouwen zelf te maken, eerder met praktische regelingen. Het materiaal wordt binnengebracht en ligt maar best onmiddellijk op de goede plaats. Dan begin ik er aan. Een beetje volgens de ingeving van het moment en met een hele loopbaan als trialist achter de rug. Zonder die was het niet mogelijk.

Jan kan daarbij zeker een beroep doen op zijn jarenlange en rijke ervaring als trialer. Rond 1963 was hij een der eerste piloten in West Vlaanderen en nadat hij de motorknepen geleerd had in de zavelputten van zijn vader Maurice, kwam hij in competitie uit. Ook zijn broer Herman Meirhaeghe uit Grammene was en is nog steeds actief in deze sport. Hun nonkel André Meirhaeghe uit Tielt nam op latere leeftijd eveneens het trialstuur in handen. Op dit ogenblik scheert kozijn Gaby Meirhaeghe uit Tielt hoge toppen in het trialwereldje. Over deze laatste verneemt U meer in een volgend nummer.

Tot zover dit stukje over de "trialisten" in onze familie. In de toekomst zullen ook andere sportievelingen aan de beurt komen.

een gedicht

Nog houdt mijn hand de gang der dagen vast,
Al staat de afscheidsdrank reeds te chambreren.
Ik weet het wel, het tij zal niet meer keren,
Met aan mijn dis die ongenode gast.

Ik voel zijn greep reeds in mijn nekvel sluiten.
Zijn klamme handen strelen al mijn slaap.
Ik word zo ongerust dat ik mijn tijd vergaap.
Ik heb nog echt zoveel te doen daarbuiten.

Ik zie de namen die zijn voorgegaan,
En ruik de eigen reuk al van het reeuwen
In deze boom die reikt door zeven eeuwen,
Maar ben gerust. Ik weet me voortbestaan.

Kom, hef dit glas. Wij zijn nog al te gader.
Geluk ligt in de kern van een traan.
Ik voel Uw vingers langs de lijnen gaan
En hoor U zeggen : "Ja, dit was mijn vader".

Jan

Maria die Moeder zijt,
Van gratie en barmhartigheid
Wees ons verweer bij stervensnood
En vang ons op in 't uur der dood.

IN DE VREDE BIJ DE HEER
RUSTE DE VROME ZIEL VAN MIJNHEER

Alidor Meirhaeghe

GEPENSIONNEERD BRIEFVENBESTELLER

Weduwnaar van

Mevrouw Irma Van Daele

en van

Mevrouw Valerie De Vriese

geboren te Ruiselede de 25 september 1873 en er
godvruchtig overleden de 22 mei 1959, gesterkt
door de H. Sakramenten der stervenden
en de pauselijke zegen.

Hij was lid van de confrerie der gelovige zielen.

Alidor was een vredelievende, goedhartige, eer-
lijke man; achtenswaardig en voorbeeldig als bur-
ger en als kristen.

Een stuk van zijn leven heeft hij gesleten wan-
delend, als briefdrager, langs de velden en de
wegen van het dorp, met de brieven tas over de
schouders, het nieuws dragend van deur tot deur.

Hij was reeds meer dan 84 jaar oud geworden
toen hij nog, elke zondag, rustig en te voet ter
kerke kwam om de zondagsmis bij te wonen.

Wanneer het stervensgevaar groter werd ont-
ving hij de laatste H. Sakramenten. Hij was bereid
en schoon voorbereid op een goede dood door een
goed, lang en schoon leven.

Dierbare BLOEDVERWANTEN, FAMILIE en
vrienden, houdt mijn voorbeeld voor ogen en mijn
aandenken in ere en bidt voor mij, gij vooral mijn
dierbare schoonzuster en nichten, de Heer toege-
wijd.

H. Jozef patroon van de goede dood, b. v. o.
Akten van Geloof, Hoop en Liefde.

Om uw gebeden en deelneming in de
rouw, danken U:

Mr Achiel MEIRHAEGHE-DE VOS,
kinders en kleinkinders;
Mw Camiel MEIRHAEGHE-VAN HULLE;
Mr en Mw Adiel MEIRHAEGHE-CALIS,
kinders en kleinkinders;
Mr en Mw Remi MEIRHAEGHE-VERFAILLIE,
kinders en kleinkinders;
Mr Emiel VAN HYFTE-DE MEIRHAEGHE;
De families MEIRHAEGHE, VAN DAELE,
DE VRIESE en VAN OOST.

druk. Dejonghe, Ruiselede

*Sterven moeten wij terwijl wij leven, opdat wij
niet zouden sterven bij onze dood*.

BID VOOR DE ZIELERUST VAN
MIJNHEER

Richard Meirhaeghe

Echtgenoot van Vrouw

Emma D'Hondt

geboren te Ruiselede de 16 februari 1874 en
er godvruchtig overleden de 19 januari 1958,
gesterkt door al de genademiddelen welke onze
Moeder de H. Kerk verleent, aan zieken
en stervenden.

De dierbare overledene was een goede echtge-
noot en vader van een kristelijk en kroonstrijk ge-
zin; een brave man, die het geloof niet kon schel-
den van zijn leven en die, als bejaarde man, aleens
het hoofd schudde als er sprake was over het leven
van de mensen in onze wereld van nu *die niet
meer zo kristelijk was als in zijn tijd*.

Richard had een aangenaam karakter. Hij was
gezellig in z'n omgang met de medemens en te-
vreden met hun vriendschap. Dat was zijn rijkdom.

Hij was één van van die zeldzame mensen, die
wachtte op de dood als op de vervulling van een
laatste wens. Een paar dagen voór hij atterf, deed
hij, — rustig en godvruchtig, — zijn laatste heilige
Communie.

Heer, geef thans de vrome ziel, van deze harde
werker — uw plichtsgetrouwe dienaar — de wel-
verdiende rust, in de vrede van het Eeuwig Leven.

M'n gehele ECHTGENOTE, vele jaren heeft
de goede God ons, lief en leed, laten delen. Ons

schelden is maar tijdelijk. Straks zien wij elkander
weer, voor eeuwig.

Beminde KINDERS en KLEINKINDERS, ik zag
U allen gaarne. Gij weet wat ik, voor uw welzijn
en voor uw geluk, gedaan heb. Blijft werklustig en
godvruchtig en geef deze schatten aan uw nage-
slachten verder door. Laat mij, uw leven lang, in
aandenken blijven, in uwe gebeden.

H. Jozef, patroon van de stervenden, b. v. o.

Om uw gebeden en deelneming
in de rouw, danken U.

Vrouw Richard MEIRHAEGHE-D'HONDT;
Hr en Vr Jules STROBBE-MEIRHAEGHE,
kinders en kleinkinders;
Hr & Vr Maurits VAN RENTERGHEM-
MEIRHAEGHE en kinders;
Hr en Vr Remi VAN MEENEN-MEIRHAEGHE
en kinders;
Hr en Vr Marcel DE KEYSER-MEIRHAEGHE
en kinders;
de families MEIRHAEGHE en D'HONDT.

druk. Dejonghe

† Ter zalige gedachtenis van
Heer ARTHUR MEIRHAEGHE

echtgenoot van **Vrouw Maria David**
geboren te Tiest den 24 Juli 1883 en er godvruchtig
in den Heer ontslapen, versterkt door de H. Gerech-
ten, den 26 Juli 1939.

*Lid van den H. Harebond en andere godvruchtige
genootschappen.*

Hij was een oprecht-brave man, die nauwkeurig en
zonder menselijk opzicht de wet des Heeren vol-
bracht. Goedhardig was hij jegens allen, geregeld in
zijn zeden en werkzaam. De goedheid van zijn inborst
verwierf hem de genegenheid van allen die hem
kenden. Hij was een voorbeeldig echtgenoot die maar
leefte voor vrouw en kinderen.

Gelukkig de rechtvaardige, die als de beproeving
hem overvalt, zijn vertrouwen op de goddelijke voor-
zienigheid steeds bewaart en niet morst noch opstan-
dig wordt. Met bewonderenswaardige onderwerping
heeft Arthur zware beproevingen doordaan en is
daardoor te meer Gods vriend geworden. Sterk bleef
hij in de beproeving, behield zijn vertrouwen en
worstelde, in taale werklust, tegen een ondermijnende
ziekte.

Sterk bleef hij op zijn zielethed; gebed en sacra-
menten beurdten hem op en schonkten hem onver-
stoorbaren vrede, en christelijke onderwerping.
Sterk bleef hij in 't aanschijs van den dood, dien
hij voelde aankomen. Een wensch had hij nog: "een
priester bij zijn sterfbed te hebben". Die wensch
werd vervuld. En omringd van zijn beminde kinderen
ontsliep hij zachtjes in den Heer.

DR. M. SPIET

†

BID VOOR DE ZIEL VAN

Heer

ACHIEL MEIRHAEGHE

Echtgenoot van

Vrouw CLARA VERBEKE

geboren te Kanegem, den 7 Juli 1897 en godvruchtig
in den Heer ontslapen te Dentergem, den 27 Juli 1955
gesterkt door de H. Sacramenten der stervenden.

Zijn zalige dood was de weerklink van zijn voor-
beeldig christelijk leven: hij is rustig de eeuwigheid
ingegaan, betrouwend op God, dien hij in rechtzin-
nigheid van hart en met getrouwheid gediend heeft en
die zijn goeden dienaar met liefde ontvangen zal in de
eeuwige blijdschap van den hemel.

Diep christelijke zielen alleen weten God te dan-
ken zowel bij lijden als bij vreugde, zowel bij dood
als bij leven... en zo ook was de ziel van Vader, die
zo wel begreep dat het geluk en de vrede van het
hart alleen in Gods Wil te vinden is. Zo verliet
hij, — te vroeg helaas voor ons menselijk begrip —
deze wereld met in het hart en op de lippen het ge-
bed: «Vader, Uw wil geschiede...»

Mijn beminde echtgenote, ween niet om mijn heen-
gaan... ik ga naar den hemel waar ik voor U bidden
zal, opdat God u vergelde voor alles wat gij voor
mij hebt gedaan. Tot wederziens bij den Heer!

Mijn geliefde kinderen, hebt dank voor uw gene-
genvolle bezorgdheid. Blijft de troost en de steun
van uw goede moeder en bidt veel voor vader... Dat
God U zegene en beware.

Mijn duurzame familieleden, vaartwel en bidt voor
mij. Gij vooral. Heerom, gedenkt mij dagelijks aan
het altaar des Heren.

H. Hart van Jezus, ik betrouw op U. (300 d. afl.)

Vrouw Achiel MEIRHAEGHE, geboren Clara
VERBEKE; zijn echtgenote;

Heer Julien MEIRHAEGHE;

Heer Lucien MEIRHAEGHE;

Heer Cyriel MEIRHAEGHE;

Heer Wilfried MEIRHAEGHE;

zijn kinderen;

De familiën MEIRHAEGHE en VERBEKE;

Danken Ued. van harte voor de vrome ge-
beden en blijken van deelname in hun rouw.

Uitg. N. Vanhastel, Dreve 21, Dentergem

✦ WEES IN UWE GEBEDEN INDACHTIG

HEER

ALFONS MEERHAEGHE

Echtgenoot van

Mevrouw MARIA DEGRAEVE

geboren te Ingelmunster de 2 December 1885, godvruchtig
overleden te Heule de 29 Januari 1957, gesterkt door
de H. Sacramenten der stervenden.

Hij was lid van alle godvruchtige Genootschappen.

Vereerd met Kruis van Ridder in Leopold II orde met
Zwaarden - Overwinningsmedalje 1914-18 - Vuurkruis
Militair ereteken wegens dienstancienniteit - Herin-
neringsmedalje Veldtocht 1914-18 - Oorlogskruis met Palm
Medalje van de Yzer - Herinneringsmedalje Leopold II
Burgerlijk kruis en medalje voor bewezen diensten,
openbare besturen - Eeuwfestmedalje.

Veel herinneringen gaan ons door het hoofd bij de
onverwachte dood van deze voorbeeldige vader. De
zorg voor zijn gezin en de zorg voor zijn werk, dat was
zijn leven. Omwille van zijn kroost heeft hij geslaafd en
omwille van hen heeft hij ook zijn christelijke gaafheid
bewaard. Op alle plaatsen hebben de mensen hem
gezien als de man die goed zijn plicht deed zonder zich
daarvan door iets te laten afbrengen. Altijd in de weer,
van de vroege morgen tot de late avond, altijd met de-
zelfde ijver en geduld, altijd met die goede vriendelijke
lach om de lippen, voor iedereen een goed woord en
voor allen even gediensig. Wat eens verlies, het afster-
ven van zulk een goede vader.

Duurbare Echtgenote, kan ik U ooit genoeg bedanken
voor alles wat gij geweest zijt en gedaan hebt voor mij?
Voor uw zelfvergetende goedheid, voor uw eindeloos
geduld. Wie kan U evenaren? Mijn liefdevolle erkent-
lijkheid betaal ik af in de hemel.

Mijn geliefde Kinderen en Kleinkinderen, omringt
moeder voortaan met verdubbelde liefde en vergeet het
voorbeeld van vader niet. Ik had maar één wens: uw

geluk door werkzaamheid. Het leven is kort. Het doel is
hoog. Ik geef U allen voor 't laatst een kruisje.

Beminde Familieleden en Vrienden, dank voor uw
genegenheid, kijkt met uw betraande ogen naar boven
en weet dat «wat God doet, wel gedaan is». Tot weer-
ziens en bidt allen voor mij.

Mijn Jezus barmhartigheid

300 d. afl.

Mevr. Alfons MEERHAEGHE geb. Maria DEGRAEVE,
zijn echtgenote,
Heer en Mevrouw Henri MATTON-MEERHAEGHE en
kinderen Frieda en Patriek,
Heer en Mevrouw Marcel DECOENE-MEERHAEGHE
en kinderen Marie-Therese, Jean-Paul, Jean-Pierre, Marie-
Christine, Jean-Marie en Marleen.
Heer en Mevrouw Pol VANSTEENKISTE-MEERHAEGHE
en kinderen Krista en Martine, zijn kinderen en kleinkinderen.
De familie MEERHAEGHE-MESTDAGH,
De familie DEGRAEVE-GOETHALS.

Danken U om uwe gebeden en
blijken van kristelijke deelname.

Begr. Ond., Germ. Harman, Heule - Dr. Van Kerckhaever, Koster, Heule

✦
BID GOD VOOR DE ZIEL VAN
Magdalena Meirhaeghe

dochter van René en Marie Deneve,

geboren te Ruyssedele 27 December 1911, aldaar
overleden den 5 November 1929.

Versterkt door de H. Sacramenten der stervenden.

Lid der Congregatie van O. L. V. op Arsoele
en lid van het broederschap van het heilig Herte

God beproefde mij en leidde mij op den weg des
lijdens. In den bloei mijner jaren voelde ik mijne
krachten door eene ongeneesbare ziekte onder-
mijnd - droeve dagen, en nachten vielen mij ten
deele - doch nooit heb ik geklaagd en in mijne
ziekte vond ik troost en sterkte, overtuigd dat ik
hierdoor God aankepann was. - Iustus - Job.

Zij was godvruchtig en vol geloof en al wie het
gegeven wierd de schoonheid harer ziel te kennen
en de goedheid van haar hert, zal ze betreuren
En omdat zij aan God aangenaam was, moest zij
door de kwellingen beproefd wrden.

Maar nu is uw lijden ten einde; de Meester is
daar en roept u: - Sta op getrouwe ziel, sta op, gij
die al de bitterheid van mijnen kelk hebt gedron-
ken - vergeet uw lijden, bekleed u met het gewaad
van glorie, en kom binnen in de blijdschap van
den Heer.

Vaartwel lieve Ouders en Broeders, dank voor
uwe goede zorgen, ik zal u in den hemel nog meer
beminnen dan ik u op aarde beminde heb.

Vaarwel dierbare medezongezangsters, bidt voor
gelijk ik beminde Maria, want een kind van Maria
zal niet verloren gaan.

H. Hert van Jezus, ik heb betrouwen op U.
300 d. afl.

César Standaert Ruyssedele.